

TENIS W ŁODZI

Tenis w Łodzi do roku 1939

Tenis w Łodzi zaczęto uprawiać już we wczesnych latach dziewięćdziesiątych. Wpłynęły na to prawdo podobnie ożywione kontakty łódzkich przemysłowców z Wielką Brytanią, jak również i częste przyjazdy angielskich fachowców tekstylnych, którzy obejmowali stanowiska w miejscowych fabrykach. Osiedlając się w Łodzi, przeszczepiali oni na teren tutejszy zamiłowanie do tenisa,

sportu popularnego już wówczas w Anglii.

Rzecz oczywista, że w czasach tych tenis, podobnie jak i inne sporty, traktowany był jako gra towarzysko-rozrywkowa, uprawiana w zamożnych kołach społeczeństwa łódzkiego. Grywano wyłącznie na kortach prywatnych położonych w ogrodach okalających wille, względnie domy zamieszkiwane przez wyższy personel fabryczny.

Jednakże krąg uprawiających tenis rozszerzał się, toteż już pod koniec lat dziewięćdziesiątych wynikała potrzeba umożliwienia bliższych kontaktów pomiędzy grywającymi i to na terenach neutralnych. W tym też czasie powstały w Łodzi pierwsze korty publiczne, zbudowane na terenie Tow. Sportowego "Union", a położone przy ulicy Przejazd, w miejscu dzisiejszego Placu Komuny Paryskiej.

Z zachowanych zdjęć z tego okresu wynika, że organizowane w tym czasie rozgrywki gromadziły po kilkadziesiąt osób obojga płci. Jest to ilość trudna do osiągnięcia w warunkach dzisiejszych,

Około roku 1908-go, to jest w tym samym mniej więcej czasie, kiedy w Warszawie założono Koło Sportowe w Agrykoli, powstaje w Łodzi sekcja tenisowa, w ramach istniejącego Łódzkiego Zjednoczenia Cyklistów. Sekcja otrzymuje dwa korty ziemne, zbudowane w Parku Helenowskim obok toru kolarskiego. Pierwszy turniej wewnętrzny Sekcji rozegrano we wrześniu 1909 r. Mistrzami zostali panie Elza Gehlig i młodzieńcy Karol Steinert późniejszy reprezentant Polski w spotkaniach o puchar Davisa.

Sekcja oprócz dorocznych turniejów rozgrywa spotkania zewnętrzne, jak na przykład w 1910 r. z tenisistami Warszawskiego Koła Sportowego. W roku 1913, na skutek poczynionych starań, sekcja uzyskuje od władz zezwolenie na przekształcenie się w samodzielny klub, który powstaje pn. "Łódzki Klub Lawn tenisowy 1913". W

„ tymże roku zostaje z Zarządem parku helenowskiego zawarty długo letni kontrakt dzierżawny, przyczym Zarząd Parku wybudowuje i oddaje do użytku klubu dalsze trzy korty wraz z domkiem klubowym . Tym sposobem Łódź pozyskuje jeden z najładniejszych terenów tenisowych na ziemiach polskich.

W czasie pierwszej wojny życie tenisowe w Łodzi zamiera, zwłaszcza wobec zupełnego braku podstawowego sprzętu. Natomiast w 1921 r. Łódź bierze czynny udział w pracach organizacyjnych przy powstawaniu Polskiego Związku Tenisowego. W tym też roku zostaje wznowiona tradycja turniejów helenowskich rozgrywanych w skali międzynarodowej. Pierwszymi mistrzami niepodległej Łodzi zostali Edward Kleinedel i Vera Richterówna.

Przez następnych lat kilkanaście Łódź odgrywa dominującą rolę w tenisie krajowym, a to dzięki zawodnikom tej klasy co: Vera Richterówna, Karol Steinert, Jerzy i Maksymilian Stolarowowie. W latach 1927-1932 Łódź Klub Lewntenisowy zdobywa sześciokrotnie tytuł drużynowego mistrza Polski.

Po opuszczeniu Łodzi przez czołowych zawodników, względnie po wycofaniu się ich z kadr zawodniczych, poziom tenisa w Łodzi gwałtownie spadł sięgając czołówek krajowej. Natomiast tradycja turniejów helenowskich pomimo dużych trudności finansowych i organizacyjnych jest nadal utrzymywana. Turnieje te, dostępne dla każdego, a zarazem rozgrywane z udziałem najlepszych zawodników krajowych i zagranicznych odgrywały dla terenu Łodzi doniosłą rolę propagandową. Przegląd znanych zawodników i możliwość oglądania wielu emocjonujących spotkań, popularyzowało tenis i zachęcało do jego uprawiania. Toteż ilość grających i ilość sekcji tenisowych stale wzrastała. Powstawały one w różnych środowiskach odpowiadających ówczesnemu układowi społecznemu miasta.

W latach trzydziestych działały na terenie Łodzi, wspomnia-

ny już Łódzki Klub Lawn tenisowy 1913 z siedzibą w Parku Heleńskim, Sekcja tenisowa Łódzkiego Klubu Sportowego, Sekcja tenisowa klubu "Union Touring", Sekcja tenisowa "Makabi", oraz powstały przy pomocy widzowskich zakładów włókienniczych klub tenisowy "Widma". Klub ten postawił sobie za zadanie krzewienie sportu tenisowego wśród młodzieży robotniczej. Pod kierownictwem zasłużonego i doświadczonego działacza inż. Karola Piętki, kadre młodzieżowe klubu, z której wyrósł talent Władysława Skoneckiego, zaczęła przeobrażać się w obiecujących zawodników. Klub dwukrotnie w roku 1937 i 1939 zdobył tytuł okręgowego mistrza drużynowego Łodzi. Klub "Widma" podjął również szczęśliwą inicjatywę organizując od 1935 r. ogólnopolski turniej młodzieży dla początkujących a także i zawodowych juniorów.

Również od 1935 r. sekcja tenisowa klubu "Union Touring" zainicjowała na swych kortach rozgrywanie jesiennego turnieju seniorów, w celu wyłonienia dziesięciu najlepszych tenisistów Łodzi. Turniej ten, rozgrywany przy bardzo dużej frekwencji, był imprezą pożyteczną. Jednakże fakty wyłaniania nieraz przypadkowych zwycięzców, nie reprezentujących żadnej klasy, potwierdzały niski poziom zawodniczy, jaki w tym czasie reprezentowali starsi gracze Łodzi.

Natomiast poziom gry młodzieży we wszystkich klubach Łódzkich gwałtownie wzrastał rokując jak najlepsze nadzieje na najbliższe lata.

Niestety jej dalszy rozwój został zahamowany przez lata wojny, w czasie którym młodzież polska nie mogła korzystać z kortów i uprawiać gry.

W y n i k i :

Międzynarodowe Mistrzostwa m.łodzi

Rok	Panowie	Panie	Gra podwójna	Gra mieszana	Juniorzy
1921	Kleinsadel	Richterówna	Kleinsadel - J.Kowalewski	Richterówna J.Kowalewski	-
1922	Darski	Richterówna	Bauer /Gd/- Darski	Richterówna Darski	-
1923	Bauer /Gd/	Delacroix/N/	Steinert - T.Ender	Delacroix/N/ Bauer/Gd/	Neuman
1924	Bauer /Gd/	Richterówna	Bauer/Gd/-	Richterówna Steinert	Mirtenbaum
1925	Gottlieb/Cz/	Richterówna	Steinert - J.Stolarow	Richterówna	-
1926	Gottlieb/Cz/	Richterówna	D.Prenn/N/ M.Stolarow	Richterówna Steinert	Gorman
1927	Gottlieb/Cz/	Richterówna	J.Stolarow M.Stolarow	Richterówna J.Stolarow	-
1928	M.Stolarow	Richterówna	J.Stolarow M.Stolarow	Richterówna J.Stolarow	Magiera
1929	J.Stolarow	Raciborska	J.Stolarow M.Stolarow	Junżanka J.Stolarow	Altschuler
1930	J.Stolarow	Volkmerówna	J.Stolarow Popławski	Richterówna Steinert	Ickowicz
1931	Goldstein	Cuny /N/	Goldstein Stedtlander	H.Scheibler Goldstein	Koppel
1932	M.Stolarow	Crammer/N/	J.Stolarow M.Stolarow	Crammer /N/ J.Stolarow	Głowacki
1933	M.Stolarow	Jędrzejowska	J.Stolarow Popławski	Jędrzejowska J.Stolarow	Bretek
1934	Arthens /A/	Sander /N/	Arthens /A/ Heberl /A/	Sander /N/ Heberl/A/	Golda
1935	Wittman	Sanders /A/	Wittman Popławski	Johnowa Wittman	Strzelecki
1936	Wittman	Jędrzejowska	Spychała Małcużyński	Jędrzejowska I.Płoczyński	Kończak
1937	-	-	-	-	-
1938	Baworowski	Volkmerówna	Hebde Wittman	Volkmerówna Baworowski	W.Skonecki
1939	Hebde	Luniewska	Hebde Terłowski	Z.Jędrzejowska Hebda	Slusarz

Nieoficjalne mistrzostwo wewnętrzne Łodzi

Rok	Panowie	Panie	Gra podwójna
1935	K.Brauer	-	Schroder-Stetka
1936	Schroder	Johnowa	Schroder-Stetka
1937	Król	Ulrichsowa	Scheunert-Grohman
1938	H.Skonecki	Johnowa	Scheunert-Grohman
1939	-	-	-

Wyników z turniejów młodzieżowych organizowanych przez "Wimę" w latach 1935 - 1939 brak.

L A T A 1945 - 70

Tenis Łódzki w okresie powojennym rozpoczął swą działalność w warunkach trudnych. Na miejsce przedwojennych klubów, powstały sekcje tenisowe, które zostały włączone do poszczególnych Zrzeszeń Sportowych, które na przełomie lat 49/50 rozpoczęły swą działalność w całym kraju a tym samym na terenie m.Łodzi. Jednakże zarówno władze zrzeszeniowe, jak i władze miejscowego Urzędu Kultury Fizycznej, odnosiły się na ogół obojętnie do potrzeb rozwojowych sportu tenisowego. Utrzymywał się pogląd, że tenis jest sportem elitarnym nie interesującym dla szerokiej masy młodzieży robotniczej odnosiło się to szczególnie do warunków jakie posiadało nasze miasto to jest robotnicze Łódź.

W czasie wojny jak i po jej zakończeniu, znaczna część terenów tenisowych uległa likwidacji.

Przestały istnieć korty tenisowe klubu "Union Tuoring", "Makabi " czy Klubu Sportowego " Geyer ".

Przedwojenni działacze klubu "Wima" nie zdołali reaktywować klubu. Całkowicie uległy dewastacji korty w Parku Helenowskim gdzie wbrew Zarządzeniu ówczesnego GUKF oddano je do dyspozycji innym dyscyplinom to jest piłce siatkowej i koszykowej. Po utracie tych wszystkich obiektów tenisowych, życie tenisowe skoncentrowało się na kortach Łódzkiego Klubu Sportowego przy Al.Unii oraz na kortach położonych w Parku Poniatowskiego, użytkowanych przez sekcję tenisową Zrzeszenia Sportowego "Ogniwo " w Łodzi.

W pierwszych latach po wyzwoleniu w Łodzi zamieszkiwało wielu wybitnych tenisistów takich jak Hebda, Władysław Skonecki czy Karol Małcużyński. Obecność ich mogła wpłynąć na szybki wzrost poziomu gry miejscowych zawodników. Niestety wszyscy oni opuścili m.Łódź i przenieśli się do odbudowującej się Warszawy.

Szkolenie młodych zawodników zostało podjęte przez kilku przedwojennych zawodników, którzy jednak przez kilka lat nie zdołali wyszkolić żadnego juniora, który by odegrał większą rolę w szkole ogólnopolskiej.

Toteż m.Łódź było zaliczane do okręgów "zaniedbanych" podobnie jak i Białystok, Lublin czy Rzeszów.

W latach tych działacze społeczni zdołali zorganizować kilka imprez na większą skalę, m.in. gry pokazowe z zawodnikami radzieckimi, czy rumuńskimi i węgierskimi.

Równocześnie postanowiono nawiązać do tradycji Otwartych Mistrzostw m. Łodzi, które zdołano rozegrać w latach: 1959 1960 1961 , 1962 1963 i 1965.

W Mistrzostwach tych tytuły mistrzowskie zdobyli tacy zawodnicy jak Barbara Olszowska, Danuta Makulska wśród kobiet a Bogdan Maniewski czy Henryk Skonecki.

W latach 1952,1954,1962,1963 i 1969 Polski Związek Tenisowy po

wierzył Łodzi organizacje Narodowych Mistrzostw Polski, które przy dużym nakładzie pracy miały przebieg ciekawy i sprawny. Punktem zwrotnym dla wzrostu poziomu i znaczenia tenisa Łódź - , kiego było powstanie na kortach w Parku Poniatowskiego w 1957 roku samodzielnego jednosekcyjnego Miejskiego Klubu Tenisowego i wybudowanie na kortach okazałego domu klubowego.

Powstanie powyższego klubu, było wyłączną zasługą działacza mgr Jerzego Nowopolskiego, który z pełnym poświęceniem i nieustraszoną energią pokonywał piętrzące się trudności, aby stworzyć ten reprezentacyjny ośrodek na terenie miasta Łodzi.

Pierwsze sukcesy osiągnięto już w krótkim czasie.

W roku 1957 Maria Lewandowska zdobywa dla barw m.Łodzi tytuł Mistrzyni Polski Juniorek a Władysław Nowicki w roku 1960 zostaje Mistrzem Polski Juniorów.

W roku 1960 zespół Miejskiego Klubu Tenisowego zdobywa tytuł Drużynowego Mistrza Juniorów.

W roku 1962 zespół Miejskiego Klubu Tenisowego po pozyskaniu Władysława Skoneckiego i Józefa Orlikowskiego, awansuje do Grupy Wydzielonej. W latach 1966 i 1967 MKT zdobywa kolejno tytuły Drużynowego Mistrza Polski a w roku 1968 V-ce Mistrzostwo. W latach 1968 i 1970 odchodzą z tego klubu czołowi zawodnicy : Tadeusz Nowicki do WKS "Legia" Warszawa oraz Józef Orlikowski do MZKS "Gdynia" .

Obecnie na terenie Okręgu Łódzkiego działa 5 sekcji tenisowych a większe zainteresowanie ze strony Władz Miejskich a w szczególności Łódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki daje możliwość rozwoju tenisa w szczególności odnowy w szkoleniu młodego narybku.-